

ව්‍යාජ-වම සිරියාවට එරෙහි

අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රහාරය අනුමත කරයි

Pseudo-left endorses imperialist onslaught against Syria

2017 අප්‍රේල් 11

“නු ස්ත විරෝධී යුද්ධයට” අවුරුදු 16 කට පසුව සහ 1991 ප්‍රථම ගල්ග් යුද්ධයට ගත වර්ෂ කාලකට පසුව, නිමක් නැති අධිරාජ්‍යවාදී යුද්ධය අලුත් සහ වඩාත් හයානක අවධියකට සේන්ද්‍ර වෙමින් ඇත. ටුම්ස් සිරියාවට එරෙහිව එල්ල කල ගුවන් ප්‍රහාරයන් ගේ ඉක්බිත්තේ එක්සත් ජනපද මාධ්‍ය සහ දේශපාලන සංස්ථාපිතය එම ප්‍රහාරයන් යුක්ති සහගත කිරීමට යොදාගන්නා ලද නිල ප්‍රචාර පිලිවෙතම ගිලවුන් මෙන් පිලිරැවී කරමින්, සිරියාවට සහ රුසියාවට එරෙහිව වඩවඩාත් උග්‍ර ආක්‍රමනික ප්‍රහාර ඉල්ලා සිටිති. න්‍යෂ්ටික-අවි දරන රටවල් වන, එක්සත් ජනපදය සහ රුසියාව අතර සෘජු මිලිටරි ස්ට්‍රිකයක් ඇති වීමේ සැබෑ තර්ජනයක් දැන් මතුව තිබේ. එවැනි නොමිනියහැකි විනාශකාරී විපාක ජනනය කරනු ඇත.

එහෙත්, 2003 ඉරාක යුද්ධයට එරෙහි විරෝධතාවන්ගෙන් 14 අවුරුද්දකට පසුවද අද දින කුමන හෝ සංවිධි-යුදවිරෝධී ව්‍යාපාරයක් ඇත්තේ නැත. එන්නේන්තම වැඩි වැඩියෙන් විලිනැති ප්‍රචාර සහ බොරු කරගසාගෙන එක යුද්ධයකට පසු තවෙකක් එලඹෙන තතු තුළ වුව, සංවිධිත මහජන විරෝධතා හීන වී ගොස් ඇත. මෙය මෙසේ සිදුවෙමින් පවතින්නේ, වඩවඩාත් පුළුල් ජනතා කොටස් අතර ආන්ඩුවේ යුද විශරූචි පිලිබඳව ප්‍රගාසි අසහනයක් සහ විරෝධයක් පවත්නා තතුතුළ ය. මෙය විස්තර කල හැක්කේ කෙසේද?

ඇමරිකානු තන්ත්‍රමාරු මෙහෙයුම් වල වාචාල හුරෙයිගන් බවට පත්ව ඉන්නා නාමික වශයෙන් “වාම” දේශපාලන පක්ෂ සහ ප්‍රකාශනයන්ගේ භූමිකාව විශ්ලේෂනය නොකොට, මේ ප්‍රශ්නයට උත්තර දීම අපහසු වේ. මෙවන් සංවිධාන අතර ට ඉන්ටර්නැෂනල් සොෂලිස්ට් ඔර්ගනිසේෂන් (සොෂලිස්ට් වර්කර් පක්‍රය) සහ පැබ්ලෝවාදී ඉන්ටරනැෂනල් විවිපොයින්ට් සංවිධාන ඇතුලත් වේ.

වර්ෂ ගනනාවක් තිස්සේ සිරියාවේ ද, ඊට පෙර ලිබියාවේ ද එක්සත් ජනපදය විසින් මෙහෙයන ලද අස්ථායිකර මෙහෙයුම් වල ප්‍රමුඛ උසිගන්නන් අතර මෙම සංවිධාන ද වූ හ ඔවුන් ඔබාමා පාලනයේ විදෙස් පිලිවෙත ට එරෙහි වූයේ, එය සිරියාවේ ජනාධිපති බෂර් අල් අසාද් බලයෙන් පහකර දැමීමට ඇතිතරම් කැපවී යෙදුනේ නැතැයි කියාය දැන් ඔවුහු මීට සමාන පිලිවෙතක් ටුම්ස් යටතේද ගෙනයමින් සිටිති.

සමස්ත එක්සත් ජනපද මාධ්‍යය, බාන් ෂෙයිකුන් ප්‍රහාරයේ වගකීම අසාද් ගේ ආන්ඩුව පිට පටවා, එයට එරෙහිව මිලිටරි ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීම සඳහා උසි ගැන්වීමේ මෙහෙයුමක් දියත් කල අගහරුවාදා හා ටුම්ස් පාලනාධිකාරය සිරියානු ආන්ඩුවේ යුද හමුදාවලට එරෙහිව මිසයිල ප්‍රහාර නියම කල ඊ ලග බුහස්පතින්දා අතර සොෂලිස්ට් වර්කර් පුවත් පත සහ ඉන්ටර්නැෂනල් විවිපොයින්ට් පූර්ණ ලෙස මුනිවත රැක්කාහ.

ටුම්ස්ගේ ගුවන් ප්‍රහාර එල්ලවූ වහාම මේ දෙගොල්ලෝම වැඩිට බැස ගත්තෝය. ප්‍රහාරය පිලිබඳව නාමික නිෂ්ශබ්දතාවයක් පවත්වා ගන්නා ගමන් ම, ඔවුන්ගේ ප්‍රතිචාරය වූ යේ 1.) සීඅයිපී බොරු ඇත්ත යයි ප්‍රචාරය කිරීම හා 2) ටුම්ස් පාලනය සිරියාවේ පාලන තන්ත්‍රය මාරු කිරීම සඳහා සැබවින්ම වැඩි නොකිරීම ගැන ද විවේචනය කිරීම ය. සියල්ලටම වඩා ඔවුන්ගේ ඉලක්කය වූයේ ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහි විරුද්ධත්වය දියකර දැමීමයි. අප්‍රේල් 9 වෙනිදා, සොෂලිස්ට් වර්කර් පුවත් පත ට ලියූ ෆ්රෙයිඩා ඇගාර් සහ පෝසප් ඩහර් ඔවුන්ගේ මුලු බරම යෙදවේ අසාද්ගේ “මහජන විනාශකාරී අවි” පිලිබඳ මුසා කතිකාවට තමන්ගේ සම්පූර්ණ සහාය දීමටය. ඔවුන්ගේ ලිපිය මෙසේ කියයි: “අප්‍රේල් 4 දා අසාද් තන්ත්‍රය ද, එහි සහයන් වන රුසියාව සහ ඉරානය ද, අහිංසක සිවිල් ජනයාට එරෙහිව රසායනික බෝම්බ දැමීම වනාහි අසාද් පාලනයට එරෙහි ජනප්‍රිය විරෝධයේ ඉතුරු හරියද විනාශ කිරීම සඳහා ගෙනයනු ලබන මිනීමරු

ප්‍රභාරයේ තවත් පියවරකි.”

එක්සත් ජනපදයේ ද, යුරෝපයේ ද මාධ්‍ය සහ දේශපාලන සංස්ථාපිතය සේ ම මොවුන් ද මේ පූර්ණ චෝදනාව කරන්නේ මොනම සාක්ෂියකින් හෝ තොරව ය.

ඔවුහු මෙසේ ද කියති, “පැහැදිලිවම බෞද්ධ අදහස් සහ කල්ලිය බලයේ ඉන්න තාක් සිරිසාවතුල මොනගම්ම හෝ, සාමකාමි සහ සාධාරණ විසඳුමක් ලබාගත හැක්කේ නැත.”

ඔවුනගේ අපවාදයේ ඉලක්කය මැද පෙරදිග ජනකාය මොන විදිහකින් හෝ යට කර ගැනීමට මාන බලන එක්සත් ජනපද ආන්ඩුව නොවේ; සිරිසාවේ සීඝ්‍රී -ගැති ‘විප්ලවය’ විවේචනය කරන සියලු දේශපාලන සංවිධාන ම වේ. තන්තු මාරුව සඳහා වන එක්සත් ජනපද අධිරාජ්‍යවාදී යුද්ධයට විරුද්ධ පාර්ශවය අසාද් ගේ සහායකයන් ලෙස නම් කෙරේ. “මේ අනුව ඩහෙර් සහ එෆර් ගේ ප්‍රභාර සමාජික වන්නේ පහත සඳහන් ගාථාවෙනි, ‘වාමංශිකයන් නොවේ, මේ වාමංශිකයන් නොවේ, බෞද්ධ අල්-අසාද්ට එකතු වූ එවුන්ය.’”

මේ පිලිවෙතම අනුව යමින්, ප්‍රන්සයේ පැබ්ලෝවාදී, නිව් ඇන්ට්- කැපිටලිස්ට් පාටි (එන්පීපී) ව්‍යාප්ත වාම සංවිධානයේ ජනාධිපති අපේක්ෂක පිලිප් පුනෝ සිරිසාව තුළ ඒක්සත් ජනපද මැදිහත් වීමට විරුද්ධව යුද විරෝධී ව්‍යාපාරයක් ගොඩ නැගීමට සිය ව්‍යාපාරයේ විරුද්ධත්වය පැහැදිලි කරමින් අප්‍රියෙල් 8 දින මෙසේ පැවසී ය: “අල් අසාද් සහ ඔහුගේ ගැත්තන් සමග ‘යුක්ති සහගත’ සාමයක් සඳහා, මෙම ඒකාධිපතිවාදී විසින් මරන ලද දහස් ගනන්ද උන්හිටතැන් අහිමි කරන ලද්දා වූ ද සරනාගතයන් බවට පත් කරන ලද්දා වූ ද මිලියන ගනන් ද අමතක කොට දැමූ ප්‍රන්ස දේශපාලන පක්ෂවල විරෝධතාවන්ට අප එකතුවන්නේ නැත.”

සිරිසාවේ ප්‍රන්ස අත දැමීමට එන්පීපී සංවිධානය විසින් සැපයෙන මේ ප්‍රතිගාමී යුක්ති ප්‍රතිපාදනය විසින් මුලුමනින් ම අමතක කර දමනු ලබන්නේ, අධිරාජ්‍යවාදී රටවල් ද, ඒවායේ පෙරකල යටත් විජිතයන් ද අතර පවත්නා මූලික වෙනස වේ. සැබෑ ප්‍රන්ස සමාජවාදී ව්‍යාපාරයක ආකල්පය තීන්දු වන්නේ අසාද්ගේ අපරාධ ලැයිස්තු සකස් කිරීම මතද නොවේ; ප්‍රන්ස අධිරාජ්‍යවාදයේ ආර්ථික ස්වභාවය සහ ඓතිහාසික භූමිකාව විසිනි. අසාද් ඉවරකර දැමීමේ කර්තව්‍යය ප්‍රන්සයේ ලේ නාගත් ව්‍යාපාරිකයන්ගේ නියෝජිතයින්ට හෝ, ඒ

හැටියට ගතහොත් ඇමරිකානු චෝල විදියට හෝ ඩාර කල නොහැකි වේ. අසාද් ඉවත් කොට මොවුන් අටවන්නට යන විකල්පය නම් සිරිසාව බිඳ, එහි කැබලි අධිරාජ්‍යවාදය විසින් තෝරා ගැනුනු නා නා ඒජන්තයන් යටතේ පාලනය කිරීමයි -අසාද් නමැති ප්‍රශ්නය විසඳා ලිය හැක්කේ සිරිසාවේ ද මුලුමනත් මැද පෙරදිගද කම්කරු පන්තියේ විප්ලවවාදී අරගලය මගින් ය- පැහැදිලිව නිර්නිත සමාජවාදී, ජාත්‍යන්තරවාදී, සහ ප්‍රති-අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රියාමාර්ගයක් මත පමණි. සිත් කාවදින කරැනක් නම්, ඉන්ටර්නැෂනල් විවි පොයින්ට් මාධ්‍යය රැසියාවේ ද, ඉරානයේ ද, යුද විරෝධී ව්‍යාපාරයන් පිහිටුවීමට ඉල්ලා සිටිනාතර එවැන්නක් එක්සත් ජනපදයේ පිහිටුවියයුතුයි කියන්නේ නැත. එවන් “ව්‍යාපාර” එම රටවල් තුළ තන්තු මාරුවේ බිජු රක්තයන් ලෙස, සීඝ්‍රී -ගැති ඉස්ලාමික සංවිධානයන්ට උර දී ගෙන වැඩ කරනු ඇත. ඔවුන් ප්‍රටින් තන්තුයට දක්වන විරුද්ධත්වය විප්ලවවාදී සමාජවාදී වමෙන් නොවේ. ඔවුන් තන්තුයට විරුද්ධවන්නේ එය ස්ටැලින් වාදී පාලනවලින් සහ ඔක්තෝබර් විප්ලවය විනාශකිරීමෙන් උපන්නක් ලෙස ගෙන නොවේ; රාජ්‍ය දේපල පුද්ගලික දේපල බවට හැරවීමෙන් ධනය රැස්කරගත් කතිපයාධිකාරයක නියෝජිතයා ලෙස ද නොවේ.

අයිඑස්ඕ සංවිධානය කරන්නේ ප්‍රටින්ට එරෙහි විරුද්ධ පක්ෂය මුලුමනින්ම සීඝ්‍රී සංවිධානයේ රැවටිලි කාරී “මානව අයිතිවාසිකම්” සෝෂාල තුළ නිර්වචනය කිරීමයි.

සෝෂලිස්ට් වර්කර් නම් ප්‍රකාශයේ අයිඑස්ඕ සංවිධානයේ ඇෂලි ස්මිත් මෙසේ ලියයි: “ගිවිසුම (2013) බිඳීමට හා රසායනික අවි යොදා ගැනීමට අසාද්ගේ සුදානම පිලිබඳව, කවුරුවත් පුදුම වෙන්නට ඕනෑ නැත. ඩිමොක්‍රටික් පක්ෂයේ පිලිවෙත කර ගසා ගනිමින් ස්මිත් ප්‍රකාශ කරන්නේ ‘උමිප්ගේ මානවවාදී මවාපැමි බරපතලව ගත නොහැකි බවයි,’ මන්ද යත් මැතක් වනතුරු ඔහු, අසාද් සහ රැසියාව සමග කිසියම් ජාතියක හාදවීමකට සහයදුන් නිසාය.” එසේ කිරීමේදී අයිඑස්ඕ සංවිධානය චෝදනා කරන්නේ උමිප් පාලනාධිකාරය “වරක් ඔබාමා යටතේ ගමුව පැවති දෙයක් උමිප් විසින් විශදව තහවුරු කර ඇති බව: එනම්, එක්සත් ජනපදය අයිඑස් සංවිධානයට එරෙහි යුද්ධයේ දී තවා යුද සහයා ලෙස අසාද් පිලිගෙන ඔහුට බලයේ රැඳී සිටීමට ඉඩ සලසා ඇති බවකි.” මොවුන්ට අනුව ඇමරිකා එක්සත්

ජනපදයේ පිලිවෙතේ ප්‍රධාන ගැටලුව වන්නේ “අසාද් තම ඒකාධිපතිත්වය රැක ගැනීම සඳහා ගෙනයමින් සිටින තතු තුළ ඔහුගේ ප්‍රති විප්ලවවාදී යුද්ධයට සහය දීමට රැසියාව, ඉරානය සහ හෙස්බොල්ලා සංවිධානය, ඉදිරිපත්ව ඉදීම එක්සත් ජනපදයට පෙනෙන්නේ නැති බවකි”.

මේ අනුව අයිඑස්ඒ සංවිධානය සහ ඉන්ටර්නැෂනල් විවිපොයින්ට් මාධ්‍යය සීඅයිපී සංවිධානය සමග එක්ව ට්‍රම්ප් ඔහුගේ අන්ත දක්ෂිණාංශික යුද්ධකාමී පිලිවෙත් වලට නොව, ඔහු රැසියාවට සම්ප වැඩි කියා ඔහුව විවේචනය කරයි. මේ සංවිධානවල ආස්ථාන වනාහි අර්ධ ශත වර්ෂයකට වඩා ඇත ට දිවෙන පෘථුලතර සමාජ සහ දේශපාලන සන්තතින්ගේ විපාකයකි. 1960 ගනන්වල දී අනිවාර්ය යුද සේවය ට එරෙහි වූ ද පැතිර පැවති රක්ෂක වාදී සම්ප්‍රදායට සතුරු වූද තරුණ රැඩිකල් කොටස් තුලින් සාමාජිකයන් උකහාගත් යුද විරෝධී ව්‍යාපාරය ප්‍රධාන වශයෙන්ම මධ්‍යම පන්තික විය.

මෙම ව්‍යාපාරයට නායකත්වය දුන් සංවිධාන උත්සාහ කලේ යුද්ධයට එරෙහි ව්‍යාපාරය ධනවාදයට එරෙහි ව කම්කරු පන්තියේ විප්ලවවාදී ව්‍යාපාරයක් බවට පරිවර්තනය වීමෙන් වලක්වා ලීමයි.

ඉක්බිති එලඹී දශක පහ පුරා විශ්විනාම යුද්ධවිරෝධී ව්‍යාපාරයේ නායකයෝ දක්ෂිණාංශය දක්වාම දුර ගෙවූහ. ඔවුන්ගේ බොහෝ දෙනෙක් ධනේශ්වර දේශපාලන නායකයන් බවටම පරිවර්තනය වූ හ. දෘෂ්ටිමය වශයෙන් ගත හොත්, මේ සමාජ ස්ථරය මාක්ස්වාදය වඩවඩාත් විවෘතව පිලිකෙවී කොට, පස්වෘත් නූතන වාදය සහ අනන්‍යතා දේශපාලනය වැලඳ ගන්නා ලදී. දේශපාලන වශයෙන්, ඔවුහු ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදයේ “මානව හිමිකම්” ව්‍යාජය කරපින්නා ගති.

මෙම දක්ෂිණාංශික දේශපාලන සහ බුද්ධිමය ප්‍රවනතා ප්‍රකාශිත වූයේ, සීතල යුද සමයේ ප්‍රති-කොමියුනිස්ට් වාදයේ රූපයක් වූ, දැන් ධනේශ්වර රැසියාව කෙරේ යොමුකෙරුණු, රැසියාව සම්බන්ධ ජන්මාන්තර වෛරයක් ලෙස ය.

මෙම කන්ඩායම් විසින් රැසියාව, චීනය සාහ ඉරානය “අධිරාජ්‍යවාදීය” යි හෙලාදැකීම ආධාර වන්නේ, රැසියාව ද චීනය ද ඇතුළුව, ලෝකය

පුරාම සීඅයිපී-මෙහෙයවන, තන්ත්‍ර මාරු මෙහෙයුම් වලට සහය දීම උදෙසා ය.

හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව මෙවන් සංවිධාන නම්කර ඇත්තේ “සුඩෝ-ලෙෆ්ට්” හෙවත් ව්‍යාජවාම සංවිධාන ලෙස ට ය. ඔවුහු ජනප්‍රිය වාග් මාලා ද අනන්‍යතා දේශපාලනය ද ඉහල මධ්‍යම පන්තියේ ධනවත් කොටස් වල සමාජ-ආර්ථික ආසක්තයන් පෝෂනය කිරීමට යොදා ගනිති. මොවුහු යුද්ධය ට පක්ෂ වෙති. අධිරාජ්‍යයට ගැති වෙති. ඔවුහු නව -යටත් විජිතවාදී යුද මෙහෙයුම් යුක්ති සහගත කිරීම සඳහා “මානව හිමිකම්” සටන් පාඨය යොදාගනිති.

ඔවුන්ගේ දේශපාලන විකාශනය පිලිබිඹු කරන්නේ සමාජ විභේදනයකි. ගතවූ අවුරුදු 50 තුළ, ආදායම් උපයන්තන්ගේ ඉහල සියයට 10, ව්‍යාපාරවස්තු සහ අනෙකුත් මූල්‍යමය උපකරනයන් ගේ අගය ප්‍රබල ලෙස ඉහලයාමෙන් සැලකියයුතු වාසි අත්පත් කරගෙන සිටිති. බොහෝසෙයින් මෙයට හේතු වී තිබෙන්නේ වෘත්තීය සම්භින්න විසින් දශක ගනනාවක් තිස්සේ කරන පාවාදීම් ද කම්කරු පන්තියේ වැටුප් සහ ජීවන තත්වයන් නිර්දය ලෙස පහත දැමීමද වේ.

ඉහල සියයට 10 එරෙහිව මොවුන්ට පවත්නා දුක් ගැනවිලි කුමක් වුවත් මොවුන් මහා ජනතාවගේ ආසක්තයන්ගෙන් යෝධ අගාධයක් මගින් වෙන්කරනු ලැබ තිබේ. ඔවුන්ගේ කොටස් වෙලඳපල ආයෝජන ප්‍රමාණයේ අගය රඳාපවතින්නේ කම්කරු පන්තිය දිගින් දිගටම සුරාකෑම මත හා, අතිශය තීරනාත්මකව, එක්සත් ජනපද අධිරාජ්‍යවාදයේ ගෝලීය ආධිපත්‍යය මතය. මෙම සමාජ ස්ථරයේ එන්නෙන්නම පෝසත් වන ආර්ථික තත්වය, එහි බුද්ධිමය, සංස්කෘතික පමනක් නොව සදාචාරාත්මක පරිහානිය තුළ පිලිබිඹුවක් ඇති කරගෙන තිබේ.

යුද-විරෝධී ව්‍යාපාරය යලි උපදිනු ඇත්තේ මෙම මධ්‍යම පන්තික තට්ටු වලින් නොව කම්කරු පන්තියෙනි. යුද්ධයට එරෙහි සැබෑ ව්‍යාපාරයක් යලිත් ගොඩ නැගීමේ ලා අතිශයින්ම හදිසි කර්තව්‍යය වන්නේ මෙම ස්ථරය විසින් නියෝජනය කරන දක්ෂිණාංශික, මධ්‍යම පන්තික දේශපාලන කට්ටලයන් හා ඔවුන් නියෝජනය කරන සමාජ අවශ්‍යතා දේශපාලනිකව එලිදරව් කරලීමයි.

ආන්ද්‍රෙ ඩෙමොන්